

***Hyvät kutsuvieraat ja kunniajäsenet!
Arvoisat juhlavieraat!***

Tällä päivämäärällä, 21. toukokuuta vuonna 1953, Järvenpään Keskuskansakoululle kokoontui noin 80 henkilöä perustamaan alueelle reumayhdistystä.

Sen nimeksi tuli Järvenpään Seudun Reumayhdistys ja ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin kauppalanlääkäri Viljo Laine-Ylijoki.

Kolmen vuoden kuluttua yhdistyksen nimi vaihdettiin Järvenpään Reumayhdistykseksi.

Tuusulaan perustettiin oma reumayhdistys, Tuusulan Reuma ja Tules ry vuonna 1980. Yhdistyksen ensimmäiset vuodet puheenjohtajana toimi Aune Kuusisto.

Tuusulanjärven Reuma ry syntyi, kun yhdistykset yhdistivät voimansa vuonna 2017. Puheenjohtajaksi valittiin Tuula Karlsson.

Yhdistyksen aiemmista puheenjohtajista mukana tässä tilaisuudessa ovat Tuulan ja minun lisäksi Olavi Jakobsson, Pirkko Pessi ja Marketta Pohjanheimo. Olemme vireä ja aktiivinen yhdistys. Alusta asti tärkeä osa toimintaa on ollut työ reumasairaiden hoidon,

hoitopaikkojen saatavuuden ja hoitopolkujen jatkuvuuden varmistaminen.

Olemme hakeneet jäsenistöllemme laadukasta hoitoa vuonna 1956 perustetusta, sittemmin lakkautetusta, Helsingin Seudun Reumatoimistosta ja lahjoittaneet rahaa ja tekstiilejä vuonna 1962 Reumaliiton Kangasalle perustamalle kuntoutuslaitokselle.

Olemme järjestäneet Kelan ja Järvenpään kaupungin kanssa RETU- eli reuma- ja tukielin- kuntoutusta vuosina 2009-2011.

Olimme mukana perustamassa Myllytien palvelusätiötä vuonna 1983 ja Yhdistysverkostoa vuonna 2007.

Keusoten kanssa teimme vuonna 2022 pilotin fysioterapian kuntosalin iltakäytöstä. Sen ansiosta muutkin yhdistykset pääsevät käyttämään tiloja.

Nykyään vaikutamme Keski- Uudenmaan Hyvinvointialueen Järjestöneuvottelukunnassa, sen vammaisten ja pitkäaikaissairaiden teemaverkostossa sekä Tuusulan vammaisneuvostossa. Teemme yhteistyötä Järvenpään kaupungin, Tuusulan kunnan, Keusoten sekä lähialueen reuma- ja muiden yhdistysten kanssa.

Edunvalvonnan ja tiedonvälityksen lisäksi toimintaamme kuuluvat maanantai- ja keskiviikkokerhot, 11 liikuntaryhmää, 4 vertaisryhmää ja luovan kirjoittamisen ryhmä. Teemme paljon retkiä teattereihin ja nähtävyyksiin. Viimeksi kävimme Haminassa.

Kesäkuussa lähdemme Korkeasaareen. Elokuussa teemme risteilyn Päijänteelle ja syksyllä kylpylämatkan Viroon.

Tässä juhlassa Reumaliiton ansiomerkkejä jaetaan vapaaehtoistyöntekijöille. Ilman heitä, meillä ei olisi mitään toimintaa. Haluan nostaa esille myös kaksi viime vuoden tunnustusta. Helvi Suomisen rahasto palkitsi kirjoittajaryhmämme stipendillä pitkäaikaisesta vertaisopintotoiminnasta ja Tuusulan kunta palkitsi vapaaehtoisemme Reino Kareisen liikunnan taustavaikuttajana.

Historiikki esitetään tällä kertaa edellä kerrotun lisäksi kuvakavalkadina. Siinä tulette näkemään yhdistyksen historiaa alkuajoista tähän päivään. Sieltä löytynee tuttujakin kasvoja.

Tulevaisuuden haasteemme ovat hiukan erilaisia kuin monen muun yhdistyksen, sillä jäsenmäärämme on vakaassa nousussa. Joudumme pikemminkin pohtimaan erilaisia resurssikysymyksiä pystyäksemme järjestämään toimintaamme. Vapaaehtoisten saaminen mukaan

pyörittämään yhdistystä sekä rahoituksen ja toimitilojen riittävyys tulevat olemaan haasteellisia, samoin työssäkäyvien ja eläkkeellä olevien tasavertaisten osallistumismahdollisuuksien varmistaminen.

Yhteistyö muiden yhdistysten ja toimintaa tarjoavien tahojen kanssa tulee lisääntymään. Järjestämällä tapahtumia yhdessä ja mahdollistamalla toisten yhdistysten jäsenten osallistumisen omaan toimintaamme, tarjoamme jäsenistöllemme enemmän vaihtoehtoja. Kaikkien ei kannata järjestää samaa toimintaa pienelle ryhmälle, kun on mahdollista yhdistää resurssit ja järjestää myös jotain uutta.

Minä tulin mukaan yhdistyksen jäseneksi 15 vuotta sitten ja liityin heti vesiliikuntaryhmään. En olisi nyt tässä puheenjohtajan ominaisuudessa, ellei ryhmä olisi ottanut minua niin hyvin vastaan. Se yhteisöllisyys, toisten auttaminen, hyväntuulisuus ja nauru olivat koukuttava yhdistelmä. On uskomattoman helpottavaa, kun ympärillä ymmärretään, millaista pitkäaikaissairaana elämä on.

Toivon tänään näkeväni paljon hymyjä, kuulevani naurua ja laulua. Joku saattaa tiristää kyöneleenkin muistojen virratessa.

Lämpimästi tervetuloa juhlaamme!